

РЕШЕНИЕ

№ 113

гр. Бургас, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА

при участието на секретаря ЮЛИАНА В. БОНЕВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕНА Н. СЪБЕВА Административно
наказателно дело № 20232120204443 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния
кодекс (АПК), във връзка с чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерство на вътрешните работи
(ЗМВР) и е образувано по жалба на Е. И. А. с ЕГН *****, чрез адв. К. К. от БАК,
против Заповед за задържане на лице № *****г., издадена от Н. В., инспектор при
Второ РУ към ОД МВР-Бургас.

С жалбата се иска отмяна на атакуваната заповед за задържане, като се излагат
твърдения, че е издадена в нарушение и несъответствие с целта на закона. Претендират се
разноски.

В открито съдебно заседание жалбоподателката А., редовно призована, не се явява.
Представява се от пълномощник адв. К. от БАК, който поддържа жалбата и моли за
присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Н. В., инспектор при Второ РУ към ОД МВР-Бургас, редовно
призован, се явява лично и оспорва жалбата. Излага подробни доводи за законосъобразното
издаване на заповедта.

Съдът след като се запозна с материалите по делото и становищата на страните,
приема, че жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от
АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Разгледана по същество е
НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът, като взе предвид изложените доводи, съобрази събраните по делото
доказателства и закона, намира за установено следното:

На 16.10.2023 г. в 07:40 ч. ответникът, в качеството му на полицейски орган, е издал
Заповед за задържане на лице с рег. № *****г., с която на посочената дата
жалбоподателката е била задържана за срок до 24 часа /до 16. 30 ч. на 16.10.2023 г. / на
основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР – като заподозряна в предлагане и даване на облага на
другого с цел да го склони да упражни изборителното си право в полза на определен
кандидат, политическа партия или коалиция - престъпление по чл. 167, ал. 2 от НК.

Представена е по делото преписката по случая, която включва заверени копия от декларации, протокол за личен обиск, разписка за върнати вещи, удостоверение с Рег. № 251-48874/06.11.2023г., с което се удостоверява, че ответникът към ***** г е назначен на длъжност „Полицейски инспектор V степен“ в Участък-К. при Второ РУ на ОД МВР-Бургас.

От приложената по делото докладна записка от ***** г., на ответника, както и от показанията на свидетеля Георги Папаринов - служител в ОД на МВР - Бургас, се установява, че на посочената дата съгласно проведена СПО с рег. № *****/*****г. за предотвратяване, пресичане и разкриване на престъпления против политическите права на гражданите, около 07.10 часа, съвместно с ПИ С.П. е била извършена проверка на обект-магазин за хранителни стоки на фирма „С. *****“ ЕООД с ЕИК ***** с адрес с. Р., ул. „***** общ. Бургас, в който били намерени два броя тефтери с различна големина, съдържащи по три имена на различни лица и изписани цифри срещу тях. В момента на установяването в магазина било лице, което се представило за съпруг на жалбоподателката. На процесния обект бил извършен оглед и била задържана собственичката на магазина-жалбоподателката А.. По случая е било образувано ДП №434000-744/2023г. по описа на Второ РУ при ОД МВР-Бургас за престъпление по чл. 167, ал. 2 от НК. От писмо с вх. № 45105/30.11.2023 г. от БРП по делото, се установява, че в хода на разследването не е било привлечено лице в качеството на обвиняем.

Съдът не кредитира показанията на св. А., който е син на жалбоподателката и в случая е заинтересован от изхода на делото, като заявява, че се занимава със земеделие и в установените тетрадки записвал заявки за лицата, които си поръчвали от него зеле.

При така установените факти се налагат следните правни изводи:

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законсъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореният акт е издаден от полицейски орган по смисъла на чл. 53 от ЗМВР в границите на предоставената му съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, компетентност. Същият към ***** год. е заемал длъжността „Полицейски инспектор V степен“ в Участък-К. при Второ РУ на ОД МВР-Бургас.

Спазена е предвидената от закона форма, като заповедта съдържа задължителните реквизити, посочени в специалната норма на чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, а именно: вписани са името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, както и данните индивидуализиращи задържаното лице – трите имена, ЕГН и адресна регистрация, датата и часът на задържането. Разяснени са правата на задържаното лице по чл. 72, ал. 3, 4, 5 и 6 и чл. 73 от ЗМВР и му е предоставено копие от заповедта срещу подпис.

Заповедта е мотивирана, като в нея са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. На първо място е посочено в извършването на какво престъпление е заподозряното лице (чл. 167, ал.2 от НК) като е отразено, че има данни, че лицето е извършило престъпление, а именно в предлагане и даване на облага на друго лице с цел да го склони да упражни избиращето си право в полза на определен кандидат, политическа партия или коалиция и в този смисъл, са налице мотиви, според които задържаното лице може да организира защитата си.

Съгласно нормата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Предпоставка за прилагането на задържането като принудителна административна мярка, е наличието на достатъчно данни, от които може да се направи обосновано предположението, че задържаното лице е извършило противоправно деяние. Целта на закона е задържането като

превантивна мярка да предотврати възможността задържаното лице да се укрие и спрямо него да не може да бъде проведено предварително разследване. Поради това, възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка „задържане за срок до 24 часа“ е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а не с наличието на вече доказано такова. За прилагането на мярката е необходимо данните, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението или да е съпричастен към него, да са установени преди извършване на задържането. Задържането, като принудителна административна мярка, се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност. За прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението, което дава право на административния орган, при условията на оперативна самостоятелност да наложи мярката дори без да се поставя условие за точна квалификация на деянието, а още по-малко е задължително престъплението да е безспорно и окончателно установено. Въпросът дали задържаното лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на наказателното производство. За целите на задържането по реда на чл. 72 от ЗМВР наличието на такива категорични данни, които да обвързват жалбоподателката със соченото нарушение не са задължителни, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване.

Налице са в случая данни за извършено престъпление. Видно от приложените по делото доказателства се установява, че в обекта на жалбоподателката са открити и иззети 2 бр. тефтери със списъци с имена и записани срещу тях парични суми, като е имало информация, че е възможно жалбоподателката да е съпричастна към извършване на престъпление по чл. 167, ал.2 от НК-купуване на гласове, въз основа на което е било образувано ДП №434000-744/2023год. по описа на Второ РУ при ОД МВР-Бургас. Следователно към момента на издаване на оспорваната заповед са били налице достатъчно данни за извършено престъпление от страна на жалбоподателката, което е основание за прилагането на ПАМ по смисъла на чл. 72 от ЗМВР, като не е необходимо тези данни да са пълни или категорично да уличават лицето в извършването на престъпление.

Изискването за излагане на фактическите основания на заповедта в случая е изпълнено, като е посочено основаниято въз основа на което се издава. В случая не е необходимо подробно и изчерпателно описание на всички данни относно доказателства, съдържащи се в доказателствата по ДП. Достатъчно е засегнатото лице да е разбрало на какво основание е задържано и в какво се изразява противоправното му деяние. Видно от приложената по делото преписка това е изпълнено от полицейските служители, като на лицето е дадена възможност и да ангажира адвокатска защита, т. е. в конкретния случай са налице посочените предпоставки, поради което следва да се приеме, че оспорената заповед е в съответствие с практиката на Европейския съд за защита на правата на човека.

Прилагането на принудителната административна мярка е съобразено и с целта на закона - да се даде възможност на органите на МВР да извършват проверки необезпокоявано в кръга на правомощията си. Налагането на принудителната административна мярка „задържане за срок от 24 часа“ в случая е оправдано, доколкото в собствения обект на жалбоподателката са били намерени вещи, които потенциално може да имат връзка с предмета на образуваното досъдебно производство. Още повече проверката е била извършена в период на подготовка на предстоящи местни избори.

В случая не е бил и нарушен принципът за съразмерност при упражняване на правомощията на администрацията, каквито възражения се правят в жалбата. Съгласно

разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от АПК административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В контекста на принципа по чл. 6, ал. 2 от АПК прилагането на ПАМ по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР следва да е оправдано от гледна точка на съразмерността на налаганото ограничение с необходимостта за постигането на законовата цел. Налагането на принудителната административна мярка „задържане за срок до 24 часа“ е оправдано, тъй като в случая са налице конкретни данни, че задържането е извършено с оглед на обществен интерес- гарантиране на законосъобразното упражняване на политическите права на гражданите, който интерес, независимо от презумпцията за невинност, надделява над правилото за зачитане на личната свобода.

С оглед горното съдът намира, че в конкретния случай издадената заповед за задържане е законосъобразна, поради което и подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли, а заповедта за задържане следва да бъде потвърдена.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Е. И. А. с ЕГН ***** против Заповед за задържане на лице № *****г. на Н. В., инспектор при Второ РУ към ОД МВР-Бургас, като **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ПОТВЪРЖДАВА заповед за задържане на лице № *****г. на Н. В., инспектор при Второ РУ към ОД МВР-Бургас.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____